

POSUDOK NA BAKALÁRSKU PRÁCU VERONIKY ŠTETINOVEJ

„ZKUŠENOST HOLOCAUSTU: OSUD A DÍLO JEANA AMÉRYHO A PRIMA LEVIHO“

Študentka Veronika Štětínová si ako cieľ svojej bakalárskej práce vybrala, ako sama píše, „osud a dílo obou autorů. Zaměřím se na paralely v jejich dílech dílech, at' už názorové, tak formální. Na stejném principu bych ráda našla paralely v životě obou autorů.“ Nižšie na tej istej strane potom autorka dodáva, že by rada „našla paralelu také v tom, co vlastně chtěli tito autoři sdělit svým čtenářům.“ (str. 5) Zamerat' sa pritom chcela predovšetkým na to, ako obidvaja autori spracovávajú tri témy: otázku existencie Boha, postavenie intelektuála v koncentračnom tábore Auschwitz, problém kolektívnej viny nemeckého národa a hierarchiu v koncentračných táboroch.

Z formálneho hľadiska je práca (ktorá má 19 strán vlastného textu, no zviazaná bola v pevných doskách) rozdelená, okrem úvodu, záveru, anglického zhrnutia a literatúry, do troch kapitol. Autorka v prvej kapitole v krátkosti predstavila obidvoch autorov – Jeana Améryho a Prima Leviho – vo zvyšných dvoch kapitolách potom skúmala tému holokaustu v ich literárnych dielach.

Z práce mám rozpačitý dojem. Na jednej strane je zrejmé, že autorka literárne diela, ktoré skúma, naozaj prečítala, rozumie im a dokáže ich interpretovať (čiže nielen technicky preformulovať či prepísať, ako tomu často býva zvykom). Na druhej strane ale musím autorke vytknúť niekoľko vecí – formálnych i obsahových. Začnem tými obsahovými: nie som si istá, či súhlasím z autorkiným východiskom, že, v „poválečnom filosofickém a společenském diskursu nebylo téma holokaustu prominentním tématem, dokonce trvalo nějakou dobu, než se debaty okolo něj otevřely.“ (str. 1) Je to síce často opakovaná téza (objavuje sa – z novšej literatúry – aj v práci Pavla Barši Paměť a genocida vydanéj v roku 2011), v mnohom však prekonaná (oporúčam napríklad knihu s v tejto súvislosti výstižným názvom After the

Holocaust: Challenging the Myth of Silence, ktorú zostavili David Cesarani a Eric J. Sundquist). Rozumiem však tomu, že toto nebolo hlavným posolstvom práce. Čo je možno podstatnejšia výčitka, nie som si istá, či „nájsť paralely“ je najvhodnejším cieľom práce – predsa len, ak človek chce, paralely nájde (skoro) všade. Čo je vlastne takto výsledkom práce – že sa autori v mnohých postojoch zhodujú?

Formálnych - ale nie úplne nepodstatných - pripomienok mám niekoľko: predovšetkým, prečo tak strašná grafická úprava textu (neodsadzovanie textu, použitie rozličných fontov, rôzne typografické chyby apod.)? Nejedná sa o pár drobností, takto predložená práca pôsobí, ako keby ju autorka predložila narýchlo - pritom by stačilo si prácu znovu prečítať a upraviť, čo by iste nezabralo toľko času. Ďalej, chvíľu mi trvalo, kým som pochopila, o čom práca je - ciele práce autorka rozoberá až na piatej strane (čiže pri rozsahu práce asi v jednej tretine textu.) A napokon, záver by nemal primárne slúžiť na to, aby autorka priniesla nové informácie - porovnanie toho, ako autori vnímajú jednotlivé témy, to by mala autorka obsiahnuť v samotnom texte.

Napriek uvedeným výhradám prácu odporúčam k obhajobe s hodnotením dobre.

Hana Kubátová

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD
Univerzita Karlova v Praze

POSUDOK NA BAKALÁRSKU PRÁCU VERONIKY ŠTETINOVEJ

„ZKUŠENOST HOLOCAUSTU: OSUD A DÍLO JEANA AMÉRYHO A PRIMA LEVIHO“

Študentka Veronika Štětínová si ako cieľ svojej bakalárskej práce vybrala, ako sama píše, „osud a dílo obou autorů. Zaměřím se na paralely v jejich dílech dílech, at' už názorové, tak formální. Na stejném principu bych ráda našla paralely v životě obou autorů.“ Nižšie na tej istej strane potom autorka dodáva, že by rada „našla paralelu také v tom, co vlastně chtěli tito autoři sdělit svým čtenářům.“ (str. 5) Zamerat' sa pritom chcela predovšetkým na to, ako obidvaja autori spracovávajú tri témy: otázku existencie Boha, postavenie intelektuála v koncentračnom tábore Auschwitz, problém kolektívnej viny nemeckého národa a hierarchiu v koncentračných táboroch.

Z formálneho hľadiska je práca (ktorá má 19 strán vlastného textu, no zviazaná bola v pevných doskách) rozdelená, okrem úvodu, záveru, anglického zhrnutia a literatúry, do troch kapitol. Autorka v prvej kapitole v krátkosti predstavila obidvoch autorov – Jeana Améryho a Prima Leviho – vo zvyšných dvoch kapitolách potom skúmala tému holokaustu v ich literárnych dielach.

Z práce mám rozpačitý dojem. Na jednej strane je zrejmé, že autorka literárne diela, ktoré skúma, naozaj prečítala, rozumie im a dokáže ich interpretovať (čiže nielen technicky preformulovať či prepísať, ako tomu často býva zvykom). Na druhej strane ale musím autorke vytknúť niekoľko vecí – formálnych i obsahových. Začnem tými obsahovými: nie som si istá, či súhlasím z autorkiným východiskom, že, v „poválečnom filosofickém a společenském diskursu nebylo téma holokaustu prominentním tématem, dokonce trvalo nějakou dobu, než se debaty okolo něj otevřely.“ (str. 1) Je to síce často opakovaná téza (objavuje sa – z novej literatúry – aj v práci Pavla Barši Paměť a genocida vydanéj v roku 2011), v mnohom však prekonaná (oporúčam napríklad knihu s v tejto súvislosti výstižným názvom After the

Holocaust: Challenging the Myth of Silence, ktorú zostavili David Cesarani a Eric J. Sundquist). Rozumiem však tomu, že toto nebolo hlavným posolstvom práce. Čo je možno podstatnejšia výčitka, nie som si istá, či „nájsť paralely“ je najvhodnejším cieľom práce – predsa len, ak človek chce, paralely nájde (skoro) všade. Čo je vlastne takto výsledkom práce – že sa autori v mnohých postojoch zhodujú?

Formálnych - ale nie úplne nepodstatných - pripomienok mám niekoľko: predovšetkým, prečo tak strašná grafická úprava textu (neodsadzovanie textu, použitie rozličných fontov, rôzne typografické chyby apod.)? Nejedná sa o pár drobností, takto predložená práca pôsobí, ako keby ju autorka predložila narýchlo - pritom by stačilo si prácu znovu prečítať a upraviť, čo by iste nezabralo toľko času. Ďalej, chvíľu mi trvalo, kým som pochopila, o čom práca je - ciele práce autorka rozoberá až na piatej strane (čiže pri rozsahu práce asi v jednej tretine textu.) A napokon, záver by nemal primárne slúžiť na to, aby autorka priniesla nové informácie - porovnanie toho, ako autori vnímajú jednotlivé témy, to by mala autorka obsiahnuť v samotnom texte.

Napriek uvedeným výhradám prácu odporúčam k obhajobe s hodnotením dobre.

Hana Kubátová

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD
Univerzita Karlova v Praze